

UCHWAŁA Nr 199 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 marca 1955 r.

w sprawie szkolenia maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych.

W celu podniesienia poziomu obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, o których mowa w uchwale nr 200 Prezydium Rządu z dnia 20 marca 1952 r. w sprawie usprawnienia obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego typu ciężkiego (Monitor Polski Nr A-29, poz. 424), Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się podział maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, zwanych dalej maszynistami, na trzy klasy w zależności od rodzaju obsługiwanych maszyn określonej grupy.

2. Do klasy I zalicza się maszynistów posiadających prawo obsługi wszystkich podstawowych maszyn określonej grupy.

3. Do klasy II zalicza się maszynistów posiadających prawo obsługi niektórych podstawowych maszyn określonej grupy.

4. Do klasy III zalicza się maszynistów posiadających prawo obsługi jednej z maszyn określonej grupy z różnym osprzętem.

5. Wykaz grup ciężkich maszyn budowlanych i drogowych stanowi załącznik do uchwały.

6. Zmiany w wykazie grup ciężkich maszyn budowlanych i drogowych mogą być dokonywane przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek zainteresowanych ministrów.

§ 2. 1. Do I klasy maszynistów mogą być zaliczeni maszyniści II klasy po trzyletniej pracy bez spowodowania awarii i po wykazaniu przed komisją kwalifikacyjno-egzaminacyjną kwalifikacji zawodowych w zakresie dokładnej znajomości konstrukcji wszystkich podstawowych maszyn określonej grupy oraz opanowania umiejętności ich obsługi.

2. Do klasy II maszynistów mogą być zaliczeni maszyniści III klasy po dwuletniej pracy bez spowodowania awarii oraz po wykazaniu przed komisją kwalifikacyjno-egzaminacyjną kwalifikacji zawodowych w zakresie dokładnej znajomości konstrukcji co najmniej 3 podstawowych maszyn danej grupy oraz opanowania umiejętności ich obsługi.

3. Do klasy III maszynistów mogą być zaliczeni absolwenci kursu na maszynistów III klasy w międzyresortowym ośrodku szkoleniowym po odbyciu trzymiesięcznej praktyki w przedsiębiorstwie na odpowiedniej maszynie pod opieką wykwalifikowanego maszynisty oraz złożeniu egzaminu przed komisją kwalifikacyjno-egzaminacyjną.

4. Do III klasy maszynistów mogą być również zaliczeni pomocnicy maszynisty po trzyletniej pracy przy obsłudze ciężkich maszyn budowlanych, z tym że co najmniej 3 miesiące pracowali pod opieką wykwalifikowanego maszynisty na odpowiedniej maszynie danej grupy (w zależności od tego, na jaką maszynę pragną otrzymać uprawnienia), oraz po złożeniu egzaminu przed komisją kwalifikacyjno-egzaminacyjną.

§ 3. Wykaz podstawowych maszyn w poszczególnych grupach oraz szczegółowe przepisy dotyczące szeregowania maszynistów do różnych klas określi Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrami: Budownictwa Miast i Osiedli, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Górnictwa w terminie 1 miesiąca od wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 4. 1. Szkolenie maszynistów odbywać się będzie w międzyresortowym Ośrodku Centralnego Szkolenia

Maszynistów (OCSM) według programu ustalonego przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego.

2. Minister Budownictwa Przemysłowego przekształca Centralny Ośrodek Szkolenia Maszynistów Sprzętu Budowlanego we Wrocławiu na międzyresortowy Ośrodek Centralnego Szkolenia Maszynistów.

3. W miarę potrzeby Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może powołać nowe OCSM.

4. Na szkolenie w OCSM należy kierować kandydatów, którzy przepracowali co najmniej 1 rok przy obsłudze sprzętu w charakterze pomocników maszynistów lub byli zatrudnieni w warsztatach remontowych albo stacjach obsługi, z tym że co najmniej 3 miesiące pracowali w charakterze pomocników maszynistów.

§ 5. Zobowiązuje się zainteresowanych ministrów do organizowania szkolenia wewnątrzzakładowego pomocników maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych w zakresie zapewniającym zaspokojenie potrzeb resortu.

§ 6. 1. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Przemysłowego do wyposażenia ośrodków centralnego szkolenia maszynistów w odpowiednie pomoce i sprzęt szkolny, w nowoczesne ciężkie maszyny budowlane i drogowe oraz warsztaty do praktycznego szkolenia, a także do zakwaterowania i wyżywienia uczestników kursu.

2. Zobowiązuje się zainteresowanych ministrów do przekazania Ministrowi Budownictwa Przemysłowego odpowiedniego sprzętu budowlanego i drogowego i innych pomocy niezbędnych do szkolenia maszynistów oraz do skierowania instruktorów na wniosek Ministra Budownictwa Przemysłowego.

3. Ilość maszyn budowlanych i drogowych, przeznaczonych do szkolenia maszynistów, powinna być ustalona przez Ministra Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Plany szkolenia maszynistów opracowane przez Ministra Budownictwa Przemysłowego na podstawie wniosków zainteresowanych ministrów zatwierdza Przewodnicząca Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. 1. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Przemysłowego do powołania w terminie 2 miesięcy od wejścia w życie niniejszej uchwały komisji kwalifikacyj-

no-egzaminacyjnej, której zadaniem będzie zaliczenie maszynistów do klas określonych w § 1 i § 2 oraz wydawanie zaświadczeń uprawniających do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych.

2. Uprawnienia i klasyfikacja maszynistów ciężkiego sprzętu dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały zostaną zweryfikowane przez komisję kwalifikacyjno-egzaminacyjną, wymienioną w ust. 1, według zasad ustalonych w niniejszej uchwale.

3. Minister Budownictwa Przemysłowego może w miarę potrzeby powołać dalsze komisje kwalifikacyjno-egzaminacyjne.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Przemysłowego do wydania w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrami: Budownictwa Miast i Osiedli, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Górnictwa w terminie 1 miesiąca od wejścia w życie uchwały szczegółowej instrukcji ustalającej zasady przeprowadzenia kwalifikacji i egzaminowania maszynistów przez komisję kwalifikacyjno-egzaminacyjną.

§ 10. Zainteresowani ministrowie dopilnują, aby po- cząwszy od dnia 1 stycznia 1956 r. ciężkie maszyny budowlane i drogowe były obsługiwane wyłącznie przez maszynistów, posiadających ustalone niniejszą uchwałą uprawnienia.

§ 11. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Przemysłowego do opracowania w porozumieniu z Ministrami: Budownictwa Miast i Osiedli, Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego odpowiednich uzupełnień i zmian w taryfikatorze kwalifikacyjnym dla robotników budowlano-montażowych co do taryfikacji maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych i przedłożenia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie uchwały.

§ 12. Zobowiązuje się Ministra Finansów do zapewnienia środków finansowych niezbędnych dla realizacji niniejszej uchwały, a w szczególności planu szkolenia kursowego na 1955 r. i lata następne, zgodnie z zatwierdzonym przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego planem szkolenia.

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz zainteresowanym ministrom.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 199 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1955 r. (poz. 299).

WYKAZ GRUP CIĘŻKICH MASZYN BUDOWLANYCH I DROGOWYCH

1. Koparki jednonaczyniowe spalinowe,	13. sprężarki,
2. koparki jednonaczyniowe elektryczne,	14. kafary,
3. koparki jednonaczyniowe parowe,	15. lokomotywki spalinowe,
4. koparki wielonaczyniowe poprzecznego działania,	16. parowozy wąskotorowe,
5. koparki wielonaczyniowe podłużnego działania,	17. maszyny do budowy dróg betonowych,
6. ładowarki wielonaczyniowe,	18. maszyny do suszenia i otaczania kruszywa,
7. ładowarki jednonaczyniowe,	19. układarki do mas bitumicznych,
8. sycharki,	20. maszyny do przerobu i przygotowania kruszywa,
9. zgarniarki	21. równiarki samobieżne,
10. żurawie wieżowe i masztowe,	22. walce parowe,
11. żurawie samojezdne kołowe,	23. walce spalinowe,
12. żurawie samojezdne gąsienicowe,	24. różne pozostałe ciężkie maszyny budowlane.